

ДО

Г-жа ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 41 НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

ДО

Г-жа ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ПО
ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ КЪМ НС

ДО

Г-жа ДАНИЕЛА ДАРИТКОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ПО
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ КЪМ НС

ДЕКЛАРАЦИЯ

БЪЛГАРСКИ ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ
БЪЛГАРСКИ ЗЪБОЛЕКАРСКИ СЪЮЗ
БЪЛГАРСКИ ВЕТЕРИНАРЕН СЪЮЗ
БЪЛГАРСКИ ФАРМАЦЕВТИЧЕН СЪЮЗ
БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА
ПРОФЕСИОНАЛИСТИТЕ ПО ЗДРАВНИ
ГРИЖИ

НИЕ, представителите на упоменатите съсловни организации, създадени със закон, отчитайки сериозността и значимостта на професионалните ни дейности за благоденствието на българското общество, с цел да гарантираме здравето на населението, съхранявайки го от „нездравни“ користни интереси, подписахме настоящата декларация, с която:

§ 1. Категорично се противопоставяме срещу готвените промени в **Закона за ветеринарномедицинската дейност** и Закона за съсловната организация на ветеринарните лекари в България, водещи до премахване на задължителното членство и Кодекса за добра ветеринарна практика в БЪЛГАРСКИ ВЕТЕРИНАРЕН СЪЮЗ. Считаме, че подобно законодателно решение е в разрез с европейската и световна законодателна практика, отчитаща значимостта на съсловните организации на регулираните професии, каквато е организацията

на ветеринарните лекари. Обръщаме внимание на обстоятелството, че този вид съюзи не се явяват сдружения на лица, споделящи общи интереси, които възникват в резултат на конституционното право на лицата да се сдружават, а представляват съсловни организации, създадени със закон, с който държавата ни възлага права и отговорности. Акцентираме на

Решение № 29/11.11.1998г. на Конституционния съд на Република България, постановено по к.д. № 28/1998г. В същото решение, след като е обсъдил европейската съдебна практика и се е позовал на основни начала в правото, КС казва: „...**Цитираните две решения на Европейския съд по правата на човека провеждат, както се вижда, рязка отграничителна линия между корпорациите на публичното право със задължително членство и частноправните сдружения, вкл. синдикатите, от друга страна. Член 11, ал. 1 ЕКПЧОС, отговарящ на чл. 44, ал. 1 от нашата Конституция, важи само за частноправните сдружения.**

Според Директива 2005/36/ЕО, регулирани професии са : лекари, лекари по дентална медицина, фармацевти, ветеринарни лекари, медицински сестри, акушерки, адвокати и архитекти. Изводът, до който стига Конституционният съд, е че ЗСОЛС не противоречи на чл. 44, ал. 1 от Конституцията. 5. Решаващо съображение в подкрепа на този извод е чл. 134 от Конституцията. Член 134 обявява адвокатурата за самоуправляваща се и предвижда издаване на особен закон за нейната организация и ред на дейност. Общозвестно е, че в много държави, а и у нас още преди Конституцията от 1991 г. упражняването на адвокатска професия е обусловено от членуване в съответна адвокатска организация, намиращо израз във вписване на лицето, желаещо да упражнява адвокатска професия, в съответна адвокатска организация. Следователно във от съмнение е, че адвокатурата е красноречив пример за корпорация с публичноправни елементи. Създаването на различни организации с публичноправни елементи е въпрос на законодателна целесъобразност, така че не е обусловен от изрична конституционна разпоредба. По самото си естество Конституцията не може да изчерпи и не трябва да изчерпи допустимите организационни форми. Когато тя обаче урежда адвокатурата, тя изразява ясно волята си за съобразност с Конституцията на организации като нея. Такъв е и атакуваният закон. **Чрез него държавата изпълнява задължението си по чл. 52, ал. 3 от Конституцията да закриля здравето на гражданите и да им осигури качествено и добросъвестно медицинско обслужване. Като поверява на самите лекари и стоматолози чрез управлявани от тях организации да ръководят двете професии, атакуваният закон постига най-целесъобразния способ за контрол върху спазването на Кодекса за професионална етика и на Правилата за добра медицинска практика, както и за надлежно управление на професията...**”

Цитираното решение ясно показва, че този вид съсловни организации имат публичен характер и основната им роля е да бъдат партньор на държавните институции, като гарант за спазване на всички световни, европейски и национални норми. Те носят отговорност за своите членове по отношение на тяхната професионална квалификация и практика, с което се гарантира на българското общество национална здравна сигурност. Същите осигуряват сигурност и в цялата система, съблюдавайки професионалната адекватност на членовете си. Ето защо е наложително запазването на задължителното членство при регулираните професии в единни съсловни организации и напълно нелогично и противоправно е дерогирането на този принцип.

§ 2. БЪЛГАРСКИ ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ, БЪЛГАРСКИ ЗЪБОЛЕКАРСКИ СЪЮЗ, БЪЛГАРСКИ ФАРМАЦЕВТИЧЕН СЪЮЗ, БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА ПРОФЕСИОНАЛИСТИТЕ ПО ЗДРАВНИ ГРИЖИ, застават зад всички планирани действия на БЪЛГАРСКИ ВЕТЕРИНАРЕН СЪЮЗ, имащи за цел противопоставяне на идеята за премахване на задължителното членство в съсловната организация на ветеринарните лекари.

ЗА БЪЛГАРСКИ ЛЕКАРСКИ СЪЮЗ

/Д-Р ЦВЕТАН РАЙЧЕВ/

ЗА БЪЛГАРСКИ ЗЪБОЛЕКАРСКИ СЪЮЗ

/Д-Р БОРИСЛАВ МИЛАНОВ/

ЗА БЪЛГАРСКИ ВЕТЕРИНАРЕН СЪЮЗ

ЗА БЪЛГАРСКИ ФАРМАЦЕВТИЧЕН СЪЮЗ

/Д-Р ЙОРДАН БОЙЧЕВ/

/М.Ф. МИРОСЛАВ НЕНЧЕВ/

ЗА БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ НА ПРОФЕСИОНАЛИСТИТЕ ПО ЗДРАВНИ ГРИЖИ

/Г-ЖА МИЛКА ВАСИЛЕВА/

